

NORSKO - země fjordů. A pedofilů? O tom, jak ve skandinávské zemi probíhá postupná legalizace zvrácených choutek homosexuálů a pedofilů

V Norsku se stalo něco, co lze stěží očekávat. Vláda zveřejnila informaci, o níž všichni neoficiálně věděli, ale nikdo se neodvážil o tom hovořit. Policie norského města Bergen oznámila, že v zemi odhalila velkou ilegální síť pedofilů. (<http://www.aftenposten.no/norge/Politiet-har-avdekket-51-personer-involvert-i-omfattende-pedofilt-nettverk-609436b.html>)

Existence sítě pedofilů by možná nevyvolala u Norů a cizinců, kteří v Norsku žijí, až takovou hrůzu. Pokud by současně s tímto nešokovala další věc - propracovaný státní systém násilného odebírání dětí z rodin a jejich předávání do adoptivních homosexuálních rodin, odkud se už dítě prakticky nemůže vrátit zpět. Norové vidí přímou souvislost mezi „neočekávaně“ odhalenou tajnou sítí pedofilů a státním systémem násilného odebírání dětí.

Šokující tisková konference

Na tiskové konferenci policie informovala o zatčení 20 osob na západě Norska, které byly do této trestné činnosti zapojeny. Konstatovala, že se jedná o největší operaci provedenou norskou policií (<http://www.aftenposten.no/norge/Justisministeren-bekymret-over-store-morketall-etter-avdekking-av-pedofili-nettverk-609443b.html>). Podezřelí v pedofilii byli zadrženi díky datům získaných od FBI USA, jejíž specialisté se nabourali do systému fanoušků dětské pornografie v uzavřené části internetu, tzv. DarkNetu.

Síť pedofilů jen v západním Norsku čítá více než 5500 lidí (<http://www.aftenposten.no/norge/Slik-forte-n-jentes-anmeldelse-til-at-landets-storste-overgrepssak-bl-rullet-opp-609451b.html>). Ukázalo se, že si prostřednictvím DarkNetu pedofilové nejen vyměňovali dětskou pornografii, ale také plánovali sexuální trestné činy vůči dětem. Byly jim zabaveny elektronické nosiče s 150 terabajty dětské pornografie. Policie uvedla i takový fakt, že násilí nad dítětem vykonával i jeho vlastní otec spolu s ostatními pedofily (<http://www.aftenposten.no/norge/Slik-forte-n-jentes-anmeldelse-til-at-landets-storste-overgrepssak-bl-rullet-opp-609451b.html>).

Všichni to dávno věděli, ale pro ministra spravedlnosti to byla novinka

Norský ministr spravedlnosti Anders Anundsen v souvislosti s tím prohlásil: „*Skutek, který je předmětem šetření, svědčí o tom, že problém má v Norsku velmi hluboké kořeny, a to je alarmující.*“ Ještě doplnil jeden podstatný detail: „*Je důležité, aby oběti těchto trestných činů cítili jistotu v tom, že obdrží pomoc.*“ (<http://www.aftenposten.no/norge/Justisministeren-bekymret-over-store-morketall-etter-avdekking-av-pedofili-nettverk-609443b.html>) Ministr potvrdil, že problém má v Norsku hluboké kořeny, nicméně, všichni „místní“ už o tom dlouho vědí. Osobně to mohu jen potvrdit, protože jsem léta pracoval v této zemi jako novinář a důvěrně komunikoval s místními obyvateli.

Možná by norské rodiče do rozpaků ani tak nepřiváděla sama pedofilie, jako existující v zemi státní služba péče o děti v celém světě známá pod názvem Barnevernet, která přiděluje děti do

homosexuálních rodin, kde mohou být sexuálně zneužívány. Ti Norové, kteří jsou zastánci tradiční rodiny, mi mnohokrát tvrdili, že norští homosexuálové jsou stále častěji skrytí pedofilové, kterým doposud zákon nedovoluje otevřeně se přihlásit ke svým choutkám. Aktivně však dělají vše pro to, aby si zajistili vysoká postavení a podporovali jimi požadované zákony.

Co je to Barnevernet?

Služba péče o děti Barnevernet je součástí systému norského ministerstva pro záležitosti dětí a rovnoprávnosti. Tato služba odnímá děti z rodin, například za „nucení vyznávat náboženství“; za to, že rodiče „příliš milují své děti“; či za to, že rodiče nutí své děti dělat školní úkoly nebo umývat nádobí... V lepším případě mohou povolit se s dítětem vidět jednou za půl roku na půl hodinky pod dohledem dozorce z Barnevernetu.

Dítě, které je odebráno z rodiny, je přiděleno do soukromého dětského domova nebo pěstounské rodiny, které na něj dostávají státní příspěvek. Tento příspěvek desetinásobně převyšuje reálné náklady na dítě. Je to velmi výnosný byznys. Podle norského hlavního statistického úřadu (<http://www.ssb.no/barneverng/>) narůstá v zemi počet dětí, u nichž bylo rozhodnuto o opatrovnictví. V roce 2013 se jednalo o **53 150 dětí** a v roce 2015 to bylo už **53 439**. Norské úřady fakticky pomáhají odebrat malé děti z rodin a velkoryse platí za jejich pobyt v pěstounských rodinách a soukromých dětských domovech. Finanční stránka však není ta hlavní.

Odebrané děti do homosexuálních rodin

V Norsku je zákonem zakotveno právo homosexuálních párů adoptovat děti (<https://www.regjeringen.no/no/dokumenter/endringer-av-krav-til-fosterhjem-besoksh/id108806/>). Norské úřady přitom nehovoří o psychologických traumatech, které prožívají tyto děti a jejich rodiče. Hovoří pouze o tom, jak udělat, aby se dostaly právě do homosexuálních adoptivních rodin.

Barnevernet vybízí homosexuální páry adoptovat si tyto děti právě u nich. V roce 2012 norský deník Aftenposten napsal: *„Barnevernet doufá, že prováděná informační kampaň prostřednictvím filmů, článků či informací na sociálních sítích způsobí, že si mnohé homosexuální páry podají žádost, aby si dítě adoptovaly. Jen v letošním roce čeká na adopci tisíc dětí.“* (<http://www.aftenposten.no/norge/Soker-homofile-fosterforeldre-157929b.html>).

Ve stejném článku jsou uvedena slova vysoce postaveného zástupce pro záležitosti dětí, mládeže a rodiny Mari Trommald: **„Mnohé děti, které plánujeme předat do adoptivních rodin, jsou vhodné právě pro páry stejného pohlaví. Zdá se nám, že v této kategorii existují silné rodiny, které chtějí vychovávat děti.“** Již v roce 2016 tento úřad oznámil, že má v úmyslu *„dát děti do adopce párům stejného pohlaví... v seznamu je 200 dětí“*. (<http://www.dagen.no/Nyheter/familieliv/Bufetat-etterlyser-flere-homofile-fosterforeldre-342656>). To znamená, že velkou část dětí, které byly k dispozici u Barnevernetu, si už páry stejného pohlaví rozebraly.

Tak proč tedy Barnevernet vyzývá homosexuály adoptovat si děti odebrané z přirozených rodin? Copak je dětem s rodnou mámou a tátou hůř? Vše je jednoduché. Před rokem 2012 šéfoval Ministerstvu pro záležitosti dětí a rovnoprávnost, jehož součástí je Barnevern, otevřený gay Audun Lysbakken. Na post ministra byl pozván premiérem **Jensem Stoltenbergem** (2005–2013), který je v současnosti generálním tajemníkem NATO. Podle vlivných novin Verdens Gang (VG) Audun Lysbakken na postu ministra zorganizoval uvolnění 13 milionů norských korun (okolo 40 milionů Kč) ze státního rozpočtu do fondu „Reforma“, který realizuje program homosexuálního „vzdělávání“ norských dětí a dospělých (<http://www.vg.no/nyheter/innenriks/sv/lysbakken-ga-millionstoette-til-prosjekt-ledet-av-naer-venn/a/10061326/>). Přitom právě on byl v letech 2006–2008 vedoucím tohoto fondu. Od roku 2013 sedí

Lysbakken, vůdce liberální strany Venstre, v norském parlamentu.

Svět protestuje proti norskému Barnevernetu

Problém s odnímáním dětí v Norsku se dostal daleko za hranice této země, protože se nezastavují ani u dětí rodin zahraničních žijících v Norsku. Právě ony vytvořily mezinárodní veřejné hnutí „**Stop Barnevernet**“ (<http://www.stopbarnevernet.ca/> a <https://ru-ru.facebook.com/stopbarnevernetnow/>).

16. dubna 2016 hnutí Stop Barnevernet provedlo mítinky před norským velvyslanectvím ve 20 zemích světa a v 65 městech pod heslem „Stop obchodu s dětmi v Barnevernetu“, „Stop norskému fašismu“. Zúčastnilo se jich asi 50 tisíc lidí (<http://www.abcnyheter.no/nyheter/2016/04/16/195211424/demonstrasjoner-mot-norsk-barnevern>). Důvodem této akce bylo rovněž odejmutí pěti dětí rumunské rodině Bodnariu žijící v Norsku (<http://www.activenews.ro/cultura/STOP-BARNEVERNET-Protest-global-pro-familia-Bodnariu-anti-Barnevernet-pe-16-aprilie-132155>).

Tento problém upoutal pozornost Evropského soudu pro lidská práva ve Štrasburku, který začal vyšetřování sedm žalob rodičů, kterým vzali jejich děti (<http://www.dagbladet.no/nyheter/storoffensiv-mot-norge-menneskerettsdomstolen-skal-granske-sju-norske-barnevernsaker/63609781>).

„Různorodá láska“ – základ norské politiky

Základem politiky současného norského státu je tzv. ideologie genderové rovnosti, která de facto uznává právo pedofilů „na lásku“. **Ve skutečnosti tato ideologie uznává, že v sexuálním vztahu mají všichni právo na všechno.** Dokonce i norské luteránské církve se v dubnu tohoto rozhodly oddávat homosexuály a sepsaly k tomu speciální církevní obřad (<https://kirken.no/nb-NO/om-kirken/aktuelt/historisk-vedtak-om-kirkelig-vigsel-for-likekjonnede-par/>). Tváří v tvář takovému uvolnění mravů zůstává jen otázkou času, kdy bude pedofilie v Norsku oficiálně uzákoněna.

Norský stát je od mateřských škol a škol základních až po státní instituce doslova prosáknut duchem netradiční lásky. Zastánci tradiční rodiny jsou v menšině a bojí se pozvednout svůj hlas. A jak se ohradit, když ústřední a místní orgány přijímají závazné dokumenty na ochranu práv sexuálních menšin, např. plán boje proti diskriminaci menšin (https://www.bergen.kommune.no/bk/multimedia/archive/00022/For_inkluderings_og_m_22350a.pdf). V tomto dokumentu, který jsem si vzal jen jako jeden z mnoha příkladů, se uvádí, že „škola má na starosti děti a mládež a přebírá důležitou roli šířitele těchto znalostí a vztahů“.

Co mohou dělat zastánci tradiční rodiny, jsou-li posty v nejvyšších patrech moci obsazeny osobami, které se otevřeně hlásí k homosexuálům, ale při tom jsou s velkou pravděpodobností někteří z nich spíše pedofily? V květnu 2008 (tj. v období premiéra Stoltenberga, za něhož pracoval Audun Lysbakken) se v Muzeu kulturní historie v Oslu konala prezentace knihy Gaykids – Kulebarnsomsøgsåfinnes (Děti-gayové – mimořádné děti). V této knize jsou shromážděny dětské fotografie a vzpomínky předních norských politických a veřejných osobností, které identifikovaly samy sebe od útlého věku jako homosexuálové (<http://www.kystmuseene.no/gay-kids-kule-barn-som-ogsaa-finnes.5079917-109839.html>). Mezi nimi je třeba bývalý ministr financí Per-Kristian Foss, po celé zemi známá aktivista LGBT Karen-Christine Friele, ředitelka Norské rady pro kulturu Anne Åsheim, guvernér Erling Lae a mnozí jiní.

Je vůbec náhoda, že v takovém prostředí vznikla organizovaná síť pedofilů? Samozřejmě, že ne. Osoby obeznámené se situací v Norsku, jejichž jména nemohu z důvodu obavy o jejich bezpečnost jmenovat, tvrdí, že mezi organizovanou sítí pedofilů a státem odsouhlaseným masovým

odnímáním malých dětí z rodin existuje přímá souvislost. Informace o síti pedofilů v Norsku by vůbec nikdy nevyšly najevo, jestli by nebylo vnější intervence FBI. Nelze však pochybovat o tom, že zatýkání je jen vypouštění nadbytečné páry. Záležitost skončí potrestáním „malých ryb“.

A nakonec, abychom pochopili, jak moc je v Norsku pedofilní lobby vlivná, uvedu jeden fakt. Primátor jednoho norského města a bývalý politik za Norskou stranu práce **Rune Øygard** byl v prosinci 2012 odsouzen za sexuální styk s třináctiletou dívkou, s níž měl vztah v průběhu dvou let, vyvíjel na ní tlak, aby o všem mlčela a podváděl její rodiče (<http://www.vg.no/nyheter/innenriks/oeygard-saken/rune-oeygard-52-tiltalt-for-seksuell-omgang-med-mindrearig/a/10072542/>).

Případ by nebyl až tak významným, pokud by Øygard nebyl blízkým přítelem a v té době spolupracovníkem premiéra Stoltenberga (současného generálního tajemníka NATO) v Norské straně práce. Stoltenberg byl v tomto v případě svědkem, protože věděl o „vztazích“ svého přítele a touto dívkou. Známost Stoltenberga s tímto párem měla ospravedlnit tento Øygardův vztah. Norská média publikovala slova Stoltenberga o tom, že „přijímá vztah“ svého přítele a tímto dítětem **„protože věk nemá v lásce žádný význam“** (<http://www.vg.no/nyheter/innenriks/oeygard-saken/statsministeren-paa-ny-trukket-inn-i-vaagaa-saken/a/10069455/>). Mezitím Stoltenberg unikl předvolání k soudu. Prokurátor uvedl, že předvolání Stoltenberga k soudu „není nutné“. Po vynesení rozsudku se Stoltenberg distancoval od svého přítele a označil rozhodnutí soudu v tomto případě za „vážné“, řekl, že Øygard „podlomil důvěru voličů“ a doporučil mu odstoupit (https://www.nrk.no/norge/stoltenberg_-_dommen-er-alvorlig-1.10843954). Bylo uděláno vše, aby nebyla pošpiněna čest premiéra. Prokurátor Stoltenberga zachránil před nutností podávat vysvětlení k tomuto případu. Øygard dostal čtyři roky a v roce 2015 byl propuštěn na svobodu.

Nemění to však nic na moudrém rčení: řekni mi, kdo je tvůj přítel a já ti řeknu, kdo jsi. Kdo jste, pane Stoltenbergu? Co se s tebou stalo, Norsko?

Nicméně, v sousedním Švédsku, Dánsku a Finsku se děje to samé, o čemž svědčí aktivní Výbor pro lidská práva ve skandinávských zemích. Stačí si přečíst, co tento Výbor poslal do Rady Evropy (http://www.nkmr.org/docs/Report_to_the_Council_of_Europe_-_Child_Removal_Cases_in_Sweden_and_the_Nordic_countries.pdf) „o provádění důkladné kontroly ohledně všeobecně rozšířené praxe odebrání dětí z rodin ve skandinávských zemích“.

(překlad čtenářky, upraveno)

Zdroj: radonezh.ru

Autor: Igor Pšeničnikov